

DIVÍM SE, ŽE TO TY DĚTI PŘEŽIJÍ! Prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc (69)
Kondice, únor 2013, s. 40-42.

Celý život studovala, jak na buňky působí škodliviny z našeho okolí a stravy. Varovala zejména před hliníkem, který neblaze ovlivňuje mozek. Teď se profesorka Anna Strunecká opřela do očkování. I ve vakcínách se totiž hliník nachází a vědkyně je přesvědčená, že citlivějším dětem škodí. Zvláště, když ho v krátké době musejí

vstřebat hodně. To se děje, když děti kromě povinného očkování dostanou ještě ta nepovinná.

Proto jste odpůrkyní očkování proti rotavirům a pneumokoku?

Ano, je to příliš silná imunologická zátěž, příliš velká dávka hliníku najednou. Navíc to nemá smysl, pokud je dítě kojené. To je chrání dostatečně. Maminky si také často myslí, že když dítě nechají naočkovat proti pneumokokům, nedostane pak zánět středního ucha, což není pravda. Dostat ho může.

A víte jistě, že hliník je škodlivý? V odborných kruzích shoda nepanuje ...

Já to na základě vlastního dlouholetého výzkumu vím na sto procent, a že je hliník neurotoxický, tedy že škodí mozku, prokazují i stovky prací kolegů ze zahraničí. Tamní výzkumná centra se tím zabývají desítky let. A třeba v Americe a v Anglii docela velké skupině dobrovolníků napíchali jen hliník a objevila se spousta nežádoucích účinků. Nemůžeme tedy čekat a říkat: ty děti to přežijí, oni neumřou.

Jak hliník přesně škodí?

Část odborníků je přesvědčená, že množství hliníku, které se do těla dostane injekčně pomocí vakcín, je velmi malé ve srovnání s tím, co přijmeme z ovzduší a jídla. Jde prý o zanedbatelné množství a nepředstavuje riziko pro kojence. A že se do těla nevstřebá, případně se bezproblémově vyloučí. Jenže kdyby se nevstřebal, nemohl by plnit úlohu, kvůli které se do vakcín přidává: tedy, že aktivuje imunitu! Já tvrdím, že hliník podaný injekčně je horší než ten, který přijmeme v jídle. Zatímco v trávicím traktu existují bariéry, které brání části hliníku, aby se do krve dostal, ten z injekcí se tam dostane stoprocentně. Pomalu se pak akumuluje v mozku a vyvolává tam zánět. Už také víme, že v lidském těle dokáže přetrvat až padesát let.

Jak se takový zánět projevuje?

Spolu s americkým odborníkem na imunologii profesorem Blylockem jsme už před lety formulovali původní hypotézu, že za prudkým nárůstem počtu autistických dětí v Americe stojí kromě vysoké spotřeby aspartamu a fluoridu (v USA totiž stále fluorizují vodu) také hliník. Ten vyvolává podráždění mozku a to, pokud přejde do chronického zánětu, má za následek právě autismus.

Varuji před tím, aby se k povinnému očkování proti šesti nemocem, takzvané hexavakcíně, které dítě dostává během prvního roku života, přidávalo nějaké další. Věřím zároveň, že se toto očkování do budoucna změní nebo se alespoň posune do staršího věku dítěte.

Dá se poznat, že zrovna mé dítě je v ohrožení?

Známkou zánětu mozku je encefalitický pláč po očkování.

To je něco jiného než běžný pláč?

Ano, poučení rodiče ho bezpečně poznají: dítě je k neutišení a řve ječivým pláčem a to hlavně v noci. Encefalitický pláč je třeba hned hlásit pediatrovi. Je tam něco velmi nezdravého a v žádném případě nejde o fyziologickou reakci na vakcínu. Výrobci to ostatně v příbalovém letáku také uvádějí.

Co v takovém případě dělat?

Je to varování, že by se vakcína už neměla opakovat. A dítěti by se měly nasadit protizánětlivé léky. Je však otázka, zdali bude pediatr vědět, jak na to.

Můžu jako rodič ovlivnit, kolik hliníku do sebe dítě dostane?

Už jsem říkala, že varuji před tím, aby se k povinnému očkování proti šesti nemocem, které dítě dostává během prvního roku života, takzvané hexavakcíně, přidávala ještě další očkování. Také doporučuji dodržovat maximální rozestupy mezi jednotlivými dávkami, které jsou v tomto věku celkem tři. To znamená dva měsíce.

Kdyby bylo na vás, vy byste hexavakcímu změnila?

Já věřím, že se v budoucnu zredukuje, tedy, že tam nebudou všechny nemoci jako dnes. Nebo že se alespoň posune do pozdějšího věku. Ale to je bohužel nejspíš daleká budoucnost.

Které nemoci by měly z hexavakcíny vypadnout?

Tak třeba černý kašel. Podrobně jsem studovala, co bakterie černého kašle může způsobit, a upřímně říkám, že se divám, že malé děti vakcinaci vůbec přežijí. I když nejvíc náhlých kojeneckých úmrtí je popisováno právě po vakcíně černého kašle. Navíc se celosvětově ukazuje, že vakcína je málo účinná a i když máme velmi vysokou proočkovanosť, epidemie černého kašle se vrací. U nás a na Slovensku se to řešilo přeočkováním starších dětí, ale to mi nepřijde jako racionální cesta. Teprve budoucnost ukáže, jestli náhodou bakterie způsobující černý kašel, nežije svým vlastním životem bez ohledu na naše vakcinační programy.

A kromě černého kašle?

Za nešťastné považuju také zařazení očkování proti žloutence typu B v tak raném věku. Myslím, že v našich podmínkách by to bylo možné klidně později, až bude imunitní systém dítěte zralejší. Protilátky navíc časem vymizí a v době, kdy dětem nákaza hrozí nejvíc, už je jejich hladina minimální.

Ale děti se přece mohou nakazit třeba na pískovišti ...

Myslíte od odhozené injekční jehly? A není to spíš důvod o to pečlivěji vybírat pískoviště? Podle statistik, které mám k dispozici, se žloutenkou typu B nakazí jen zanedbatelný počet dětí do deseti let. Tedy do doby, kdy v jejich těle přetrvávají protilátky. Pokud je rodiče chtějí chránit dál, stejně je musí nechat přeočkovat. Otázka, zda není zbytečné dětský imunitní systém zatěžovat už v tak nízkém věku, tedy zůstává. Myslím, že žloutenka B by v hexavakcíně být neměla, ale ti, kteří by ji chtěli využít, by měli mít tu možnost. Ostatně už i naši vakcinologové říkají, že to možná bude cesta.

Máte námitky i proti dalším vakcínám?

Hodně sleduji situaci v Americe a Velké Británii, takže vím, že podobně jako černý kašel se tam i přes vysokou přeočkovanosť vrací spalničky. U nás zaplaťpánbůh ne. Přesto je třeba se ptát, proč tomu tak je právě v těchto jmenovaných státech. Já jsem přesvědčená, že imunita tamních dětí je tak poškozená, že nedokáže vytvářet protilátky. Podepisuje se na ní odlišné složení dětské výživy, konzumace aspartamu už od dětství, fluorizovaná voda plus všechny škodliviny z ovzduší. To je jedna věc. Ta druhá je, jestli tu vakcínu vůbec potřebujeme.

Jako že je očkování proti spalničkám zbytečné?

Dnešní medicína je tak vyspělá, že když tady onemocní dítě spalničkami, tak na to neumře a největší komplikace, zánět mozku, se vyskytne u jednoho dítěte z mnoha tisíc. Ptám se tedy, zdali nežádoucí účinky z očkování nejsou mnohem častější.

Rodiče by si pak ale vyčítali, že jejich dítě onemocnělo na chorobu, proti které ho mohli nechat očkovat ...

To by bylo samozřejmě hrozné, proto se bráním dávat nějaká doporučení rodičům, kteří se na mě obracejí. Ale když se vrátím ke spalničkám, tak pravdou je, že my jsme je prodělali všichni, protože očkovat se začalo až později. A dalo nám to imunitu na celý život. Kdežto vakcíny ji mnohdy poskytnou jen na pár let a výsledek je, že některé nemoci se přesouvají do adolescence, kde mohou způsobit mnohem větší komplikace. To je případ příušnic. U malých dětí jde většinou o nekomplikovanou, byť nepříjemnou nemoc, ale když je dostane huberták, hrozí u něj záněty varlat.

Myslíte si tedy, že odstonat si spalničky nebo nějakou delší nemoc takzvaně naplno je lepší než očkování proti nim?

Ano, protože my jsme tím očkování ty viry vlastně zlikvidovali. Dříve to bylo tak, že dospělý, který jako dítě prodělal příušnice, se setkal s další porcí vidů, když nemoc dostalo jeho dítě. Tělo znovu vytvářelo protilátky, pořád se to udržovalo. Kdežto dnes tyto viry v populaci nekolují. Příroda to však vidí po svém. Tím, že jsme zlikvidovali spalničky a zarděnky, objevují se nové dětské exantémové neboli vyrážkové nemoci nazývané jako 4., 5. a 6. Nemoc. Dětský organismus si tedy podle mého prostřednictvím prodělaných nemocí prochází škálou, která jej posouvá do vyššího vývojového stádia. Možná, že některé nemoci jsou prostě třeba ...

Kniha: Varovné signály očkování.

O očkování profesorka Strunecká psala již ve svých prvních knihách (Doba jedová), tyto kapitoly vyvolaly spolu s texty věnovanými éčkům v potravinách největší ohlas a na jeho základě vznikly Varovné signály očkování. Rozebírají historii, účinnost a složení jednotlivých vakcín, přinášejí také praktické rady pro rodiče. Například, že před každým očkováním má být zdravé nejen dítě, ale také jeho rodiče. Seběmenší viróza může zvýšit riziko, že dítě bude mít po očkování potíže.